

Sygn. akt VI P 395/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2015r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Brzozowska

Protokolant: sekr. sądowy Mirosława Marszałek

po rozpoznaniu w dniu 29.10.2015r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

przeciwko Z.K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Z. K. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. kwotę 5.127,81 zł (pięć tysięcy sto dwadzieścia siedem złotych 81/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 28.01.2015r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 250 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI P 395/15

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka z o.o. w K. wniosła o zasądzenie od pozwanego Z. K. kwoty 5.129,11 zł tytułem odszkodowania.

Pozwany wniosł o oddalenie powództwa w całości.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwany Z. K. zatrudniony był u powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. do pracy przy dozorcze obiektu firmy (...) w G.. W ramach swoich obowiązków pozwany miał utrzymywać bezpieczeństwo dozorowanego obiektu, a jego zadaniem było pilnowanie – ustrzeżenie go przed szkodą na osobach i mieniu znajdujących się na obiekcie.

(dowód: kopia umowy k.14-15)

Na terenie obiektu znajdowało się pomieszczenie zajmowane przez pracowników ochrony.

(dowód: zeznania pozwanego k.68, k.70,

uzasadnienie postanowienia z dnia 24.11.2011r. k.55-57)

W dniu 9 sierpnia 2011r. przedstawiciel klienta powoda Firmy Handlowo-Usługowej (...)O. B. (...) spółka jawna w E. stwierdził, że w pomieszczeniach, do których dostęp mieli tylko pracownicy ochrony obiektu znajdowały się rozbite

palety drewniane. Palety te były niszczone, a następnie składowane w tym pomieszczeniu, po czym wywożone z terenu obiektu. Po przeprowadzonej inwentaryzacji stwierdzono brak palet: paleta Ś. – 120 sztuk, paleta (...)– 80 sztuk, paleta zwykła – 40 sztuk, paleta (...) 1.200 zł. Łączna wysokość szkody wynosiła 7.320 zł.

(dowód: wydruk wiadomości mailowej k.65,

uzasadnienie postanowienia z dnia 24.11.2011r. k.55-57)

W dniu 19 sierpnia 2011r. pozwany zawarł z powodem ugodę, w której strony oświadczyły, że kontrahent ujawnił podczas wykonywania ochrony obiektu, że została wyrządzona szkoda w mieniu polegająca na zniszczeniu palet drewnianych. W treści ugody wskazano, że szkoda ta powstała na skutek umyślnego działania pracownika. Wysokość szkody wyniosła 7.320 zł, przy czym pozwany odpowiada za szkodę w połowie wysokości tj. 3.660 zł. Pozwany zobowiązał się do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz powoda tej kwoty w 18 ratach po 203,33 zł każda miesięcznie.

(dowód: kopia ugody k.16-17)

W dniu 5 września 2011r. powód zawarł z klientem porozumienie, w ramach którego powód udzielił rabatu na kwotę 7.320 zł (tj. 2.440 przez okres 3 miesięcy), pokrywając w ten sposób powstałą w mieniu szkodę.

(dowód: kopia porozumienia k.66)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlega uwzględnieniu w przeważającym zakresie.

Okoliczności faktyczne w sprawie Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w toku postępowania. Treść i autentyczność dokumentów nie były przez strony kwestionowane, zatem zostały one uznane za wiarygodne w rozumieniu art.245 k.p.c. Dokumenty urzędowe stanowiły dowód faktów w nich stwierdzonych – zgodnie z art.244 k.p.c. Zeznaniami pozwanego Sąd przyznał walor wiarygodności w części. Sąd uznał za wiarygodne zeznania co do wykonywania czynności na rzecz powodowej spółki, rodzaju czynności, miejsca wykonywania pracy. W tej części zeznania pozwanego mają charakter niekwestionowany. Natomiast w odniesieniu do ujawnienia szkody w mieniu kontrahenta powoda, okoliczności z tym związanych, a także działań i zaniechań pozwanego, zeznania te nie zostały uznane za wiarygodne. Nie sposób bowiem nie zauważyć, iż treść zeznań pozwanego nie jest spójna z jego relacją z postępowania przygotowawczego (por. uzasadnienie postanowienia o umorzeniu postępowania k.55-57). Obie te relacje różnią się w istotnych elementach, dotyczących pomieszczenia zamykanego na klucz, dostępu do niego, zbierania przez powoda palet i drewna, ujawnienia zniszczonych palet. Zeznaniami pozwanego nie korelują z okolicznościami podawanymi w toku postępowania przygotowawczego, z przytoczonymi w treści uzasadnienia postanowienia z dnia 24.11.2011r.. Zeznaniami pozwanego cechują się więc labilnością i zmiennością. Nakazuje to podchodzić do nich z dużą ostrożnością. Z kolei zeznania pozwanego co do okoliczności podpisania ugody z powodem jawią się jako niespójne, nielogiczne i nieprzekonywujące. Nie znajdują też potwierdzenia w innych dowodach w sprawie. Zeznaniami powoda mogą więc zostać uznane za wiarygodne jedynie w takim zakresie, w jakim mają charakter niekwestionowany, są logiczne i przekonujące, a także znajdują potwierdzenie w innych dowodach w sprawie.

Powód wniósł o zasądzenie kwoty 5.129,11 zł. Powództwo podlega uwzględnieniu w znacznej części.

Nie może budzić wątpliwości, iż pozwany zatrudniony był w pozwanej spółce. Wprawdzie strony podpisały umowę zlecenia, jednakże biorąc pod uwagę fakt, iż w treści ugody z dnia 19.08.2011r. strony zgodnie wskazały, że łączący je stosunek prawny był stosunkiem pracy (k.16).

W ramach swoich obowiązków pozwany miał utrzymywać bezpieczeństwo dozorowanego obiektu, a jego zadaniem było pilnowanie – ustrzeżenie go przed szkodą na osobach i mieniu znajdujących się na obiekcie.

W ocenie Sądu, materiał dowodowy daje podstawy do przyjęcia, że doszło do wyrządzenia szkody w mieniu znajdującym się na obiekcie dozorowanym przez pozwanego. Doszło bowiem do zniszczenia drewnianych palet. Przedstawiciel kontrahenta powoda wskazał, że w dniu 09.08.2011r. po otwarciu pomieszczeń, do których mieli dostęp tylko pracownicy ochrony (a więc pozwany), stwierdził, że znajdują się tam porozbijane i składowane palety. Palety te były niszczone, a następnie wywożone z terenu firmy. Wysokość szkody wyniosła 7.320 zł. Pozwany pracodawca naprawił szkodę doznaną przez kontrahenta, udzielając mu rabatu na kwotę 7.320 zł. Doszło więc do naprawienia szkody przez pracodawcę.

Zgodnie z art.114 k.p., pracownik, który wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków pracowniczych ze swej winy wyrządził pracodawcy szkodę, ponosi odpowiedzialność materialną według zasad określonych w przepisach niniejszego rozdziału. Stosownie do treści art.115 k.p., pracownik ponosi odpowiedzialność za szkodę w granicach rzeczywistej straty poniesionej przez pracodawcę i tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego wynikła szkoda. Natomiast w myśl art.120§1 k.p. w razie wyrządzenia przez pracownika przy wykonywaniu przez niego obowiązków pracowniczych szkody osobie trzeciej, zobowiązany do naprawienia szkody jest wyłącznie pracodawca. Z kolei zgodnie z art.120§2 k.p., wobec pracodawcy, który naprawił szkodę wyrządzoną osobie trzeciej, pracownik ponosi odpowiedzialność przewidzianą w przepisach niniejszego rozdziału.

W przedmiotowej sprawie bezsprzecznie pracodawca naprawił szkodę powstałą na skutek nienależytego wykonywania przez pozwanego swoich obowiązków. Bezsprzecznie zadaniem pozwanego było pilnowanie mienia klienta pozwanej. Natomiast, jak wynika z treści uzasadnienia postanowienia o umorzeniu postępowania, pozwany podał, że zbierał połamane palety. Z uzasadnienia postanowienia wynika także, iż ujawniono pomieszczenie, w którym palety były składowane, a część była rozmontowana. Wskazać trzeba, iż pozwany w treści ugody zawartej z powodem w dniu 19 sierpnia 2011r. przyznał, że doszło do umyślnego wyrządzenia przez niego szkody. Biorąc pod uwagę fakt, iż zniszczone palety zostały ujawnione w pomieszczeniu pracowników ochrony, a więc w pomieszczeniu, w którym przebywał pozwany, jak i fakt, że znajdowała się tam znaczna ilość częściowo rozmontowanych palet, a także fakt, iż pozwany przyznał, że to on umieścił tam zniszczone palety, uznać trzeba, iż niewątpliwie pozwany w sposób niewłaściwy wykonywał swoje obowiązki. Znamiennym jest, że pozwany – jak podał na rozprawie w dniu 29.10.2015r. – nie widział, by ktoś niszczył palety. Nie przekazał również nikomu informacji o znacznej ilości zniszczonych palet (ok. 100 sztuk), lecz umieścił je w pomieszczeniu ochrony. Okoliczności te, we wzajemnym powiązaniu, poddane analizie w kontekście zasad logicznego rozumowania i probabilistyki, wskazują jednoznacznie, iż pozwany rozmontowywał palety. Jeśliby zniszczenia palet dokonywała inna osoba, wówczas pozwany winien był to zauważyć, co – jak sam przyznał – nie miało miejsca. Pozwany nie poinformował również przełożonych o znajdowaniu zniszczonych palet. Co więcej, w treści ugody przyznał, że do wyrządzenia szkody doszło na skutek jego umyślnego działania. Również i te okoliczności wskazują na niewłaściwe wykonywanie obowiązków przez pozwanego i wyrządzenie szkody klientowi powoda. Nadmienić w tym miejscu trzeba, iż Sąd nie jest związany treścią postanowienia Prokuratury Rejonowej (...) w G. z dnia 24.11.2011r. (art.11 k.p.c.) i może czynić własne ustalenia faktyczne oraz dokonywać własnej oceny prawnej zaistniałych okoliczności faktycznych.

Nie budzi wątpliwości fakt naprawienia szkody przez powoda osobie trzeciej.

Zgodnie z art.118 k.p., w razie wyrządzenia szkody przez kilku pracowników każdy z nich ponosi odpowiedzialność za część szkody stosownie do przyczynienia się do niej i stopnia winy. Jeżeli nie jest możliwe ustalenie stopnia winy i przyczynienia się poszczególnych pracowników do powstania szkody, odpowiadają oni w częściach równych.

Pozwany zobowiązał się do naprawienia szkody w wysokości 3.660 zł.

Z powyższych względów, na podstawie przywołanych przepisów, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.660 zł. Odsetki ustawowe od tej kwoty od dnia 20.09.2011r. (od tej daty odsetki wyliczył powód) wynosiły do dnia 20.10.2014r. 1.467,81 zł (k.18). Dlatego też, na podstawie art.481 k.c. w zw. z art.300 k.p., Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.467,81 zł, oddalając jednocześnie powództwo w pozostałej części.

Wskazać trzeba, iż zgodnie z art.482§1 k.c. w zw. z art.300 k.p., od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek od dłuższej sumy.

Na podstawie tych przepisów Sąd orzekł o odsetkach.

Sąd orzekł również o kosztach postępowania – na podstawie art.108§1 k.p.c. w zw. z art.98§1 i 3 k.p.c. w zw. z art.99 k.p.c.

Rozważając kwestię kosztów procesu, w pierwszej kolejności należy wskazać, iż stosownie do treści art.98§1kpc, strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony (§3).

Ostateczny wynik sprawy decyduje o obowiązku zwrotu kosztów procesu. Wskazuje on na to, że w zasadzie - (art. 98 § 1 k.p.c.) - strona przegrywająca sprawę ma obowiązek zwrócenia wygrywającemu przeciwnikowi poniesionych przez niego kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw lub celowej obrony (por. uzasadnienie postanowienia SN z 11.03.2011r., II CZ 104/10, LEX nr 784918).

Nie może budzić wątpliwości, że w przedmiotowej sprawie stroną przegrywającą (w całości) jest pozwany. Zatem, stosownie do treści art.98§§1i3kpc, winien zwrócić koszty procesu stronie przeciwnej (powodowi). Powód uiszczył opłatę stosunkową od pozwu w kwocie 250 zł. Z kolei wysokość kosztów zastępstwa procesowego została ustalona w oparciu o stosownie do treści z §6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2002r., Nr 163, poz.1349 ze zm.). Wynosi ona 1.200 zł.